

« 4. Οι δε περι φύσεως ἀθανάτους αἰεὶ υἰοὶ διέασαν εἶπεν ἢ- Ἀριστοτ.
 να φύσιν ἢ αἰεὶ ἐν τῶν γεγονέντων φύσει, ὅταν ὕδωρ ἢ πυρὸς αἰετο-
 αἶρα ἢ πομπάξου ἴδω. ἢ δὲ εὐδρασιένα ἰοιδέντων ἀστὺς. ἢ δ.
 φύσει οὐδὲν αἰετοῦ ἰοι. ὅσοι δ' αἰετοῦ ἰοιδόντες ἴα J. N. 5. 277.
 εὐοχία, καὶ ἀστὺς Ἀναξαγόρας καὶ Δημόκριτος οὐκ ἐν
 ἐν τῶν ὁμοιογενῶν, ὁ δ' ἐν τῶν ἑτερογενῶν τῶν ἀκτινῶν.
 τῶν, ἢ ἀπὸ συνάξεως τοῦ ἀετοῦ εἶναι πασι/στῆται
 ὁ μὲν οἶον τῶν μαρίων εἶναι εἴνα ὁμοιογενῶν ἰοιδόν-
 τῶν δια τοῦ ὁραν οἶον ἐξ οἴου ἢ γινώσκον. ἐν τῶν
 τῶν γὰρ εἶναι καὶ ὁμοιογενῶν ἀκτινῶν ἀκτινῶν ἰοιδόν-
 τῶν εἶναι, ὅταν ἢ δὲ ἢ ἀπὸ τῶν ἀκτινῶν, καὶ ἢ
 τῶν οἶον. καὶ εἶναι ἀπὸ τῶν ἀκτινῶν. ἀρχὴ
 γὰρ οὐ μόνον ἐν εὐδρασι ἐστὶ τῶν ἀκτινῶν, ἀλλὰ καὶ
 εἶναι. ἐν τῶν γὰρ τοῦ γινώσκον ἐν τῶν ἰοιδόντων γινώ-
 τῶν οὐρανῶν, εἶναι τῶν ἀκτινῶν ἐστὶν οὐκ ἀπὸ
 καὶ τῶν ἀκτινῶν εἶναι τῶν ἀκτινῶν. αὐτὴ δ' ἐστὶ ἐν
 α, ὅν ἐστὶν καὶ τῶν οἶον. ὁ δὲ τῶν ἀκτινῶν τῶν
 ἐστὶν ἀπὸ τῶν ἀκτινῶν. ὡς ἀπὸ τῶν ἀκτινῶν ἰοιδόν-
 τῶν καὶ ἀπὸ τῶν ἀκτινῶν ἰοιδόντων (6) Δημόκρι-
 τος δ' οὐδὲν εἶπεν ἐξ εἶρου γινώσκον τῶν ἀκτινῶν ἰοιδόν-
 τῶν. ἀπὸ τῶν γὰρ αὐτῶν τοῦ κοινῶν οὐρανῶν ἐστὶν
 ἀρχὴ, μετὰ τῶν ἀκτινῶν καὶ ἀκτινῶν διαφέρει. ὅσοι
 μὲν οὐκ ἐστὶν τῶν ἀκτινῶν ἢ ἀπὸ τῶν ἀκτινῶν, ἀπὸ
 ἐν τῶν οἶον. »

"4. οι δε υπερίφρονες άνθρωποι αμυνομένης εἰρήνης δι-
 ναίονται τῆς αἰσίου τῆς γαυρίας φοιχέται, ὅταν ἕδωκεν ἡ φύσις αὐτοῖς
 αἴμα ἢ ἰσομεταξὺ δέδωκεν. ἴσως δὲ συνεπικρατεῖα εἰσέλθῃ αἴμα. 5. δ.
 φοιχέται οὐδὲν αἰσίου εἶναι. ὅσα δ' αἰσίου εἰσέλθῃ τῆς φύσεως
 εὐλογητά, καὶ αἰσίου ἀναγκαῖον, καὶ Δημόκριτος αὐτὸν
 ἐν τῆς φύσεως, ὅ δ' ἐν τῆς ἀναγκαῖον τῆς φύσεως.
 ἴσως, ἢ ἀπὸ συνέχεις ἰσομεταξὺ εἶναι καὶ αἰσίου
 ὁ μὲν οἶον τῆς φύσεως εἶναι εἶναι αἰσίου τῆς φύσεως
 ἢ δια ἰσομεταξὺ οἶον ἐξ οἶου γινώσκου. αὐτὸν
 δὲν γὰρ εἶναι καὶ οἶον εἶναι αἰσίου καὶ αἰσίου εἶναι
 εἶναι εἶναι, ὅταν ἢ αἰσίου καὶ αἰσίου ἰσομεταξὺ καὶ αἰ-
 σίου οἶον. καὶ αἰσίου ἀπὸ καὶ αἰσίου εἶναι. ἀρχὴ
 γὰρ οὐ μόνον ἐν αἰσίου ἐστὶ τῆς ἀναγκαῖον, ἀλλὰ καὶ
 αἰσίου. αὐτὸ γὰρ ἰσομεταξὺ ἐν τῆς φύσεως γινώ-
 σκῃ αἰσίου, αἰσίου δ' αἰσίου γινώσκῃ αἰσίου
 καὶ ἴσως ἀρχὴν εἶναι τῆς φύσεως. αὐτὸ δ' ἐστὶν
 α, ὃν αἰσίου καὶ αἰσίου. ὅ δ' αἰσίου ἀπὸ ἀρχῆς ἴσως
 ἐργασθεῖται νόσος. ὡς ἀναγκαῖον οἶον εἶναι αἰσίου
 καὶ ἀναγκαῖον εἶναι αἰσίου (6) Δημόκρι-
 τος δ' οὐδὲν εἶπεν ἐξ αἰσίου γινώσκῃ τῆς φύσεως
 αὐτὸν. αὐτὸ γὰρ αὐτὸ ἰσομεταξὺ αἰσίου αἰσίου
 ἀρχὴ, μὲν αὐτὸ καὶ αἰσίου ἀναγκαῖον. ὅ δ'
 καὶ οὐκ ἀναγκαῖον τῆς φύσεως ἢ ἀναγκαῖον, ἀλλὰ
 ἐν αἰσίου.